

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 19/2025 11.05.2025

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Nie będą już łaknąć ani nie będą już pragnąć,
i nie porazi ich słońce ani żaden upał,
bo paść ich będzie Baranek,
który jest pośrodku tronu,
i poprowadzi ich do źródeł wód życia:
i każdą łzę otrze Bóg z ich oczu.”

(z drugiego czytania z Mszy św.)

Świat usłyszał słowa: *Mamy Papieża!* Ale my, uczniowie Jezusa w tych słowach słyszymy coś więcej: Mamy skałę, na której Jezus buduje nasze życie. A to wymaga zasłuchania i wierności. Robert Grohs, proboszcz

Z nauczania św. Grzegorza Wielkiego:

„Pan mówi: *Podobnie jak Mnie zna Ojciec i Ja znam Ojca, i życie moje oddaję za moje owce.* To tak jakby powiedział: Dowodem tego, że znam Ojca i że On Mnie zna, jest to, iż oddaję moje życie za owce; to znaczy: jak bardzo miłuję Ojca, pokazuję przez to, że umieram za owce.”

Słówko od Benedykta XVI:

„Żyjemy w cywilizacji, w której dominuje antychrześcijańska kultura. W tej kulturze, która boi się Chrystusa i Jego obecności, tolerancja i demokracja bywa coraz częściej stawiana w miejsce prawdy i miłości, a czasem nawet w miejsce Boga. Dominująca kultura zachęca nas do czynienia tego, co łatwiejsze zamiast pomagać nam w czynieniu tego, co wartościowsze. Jest to więc kultura antypowołańcowa. Massmedia, a nawet niektórzy pedagodzy zachęcają dzieci i młodzież do tego, by przypatrywali się raczej ciału, popędom i emocjom a nie własnemu powołaniu... W obliczu antypowołańcowej cywilizacji zadaniem chrześcijańskich małżonków i rodziców jest najpierw radosna wierność własnemu powołaniu, czyli troska o wzajemną miłość. Zadaniem drugim jest odnoszenie się do swoich dzieci z miłością czułą i mądrą. Najważniejszym przejawem takiej miłości rodziców jest troska o szlachetne wychowanie dzieci. Istotą wychowania jest fascynowanie synów i córek życiem w miłości, czystości, wierności i radości. Być odpowiedzialnym rodzicem to nie tylko dojrzałe kochać własne dzieci, ale to także pomagać im w tym, by również one uczyły się kochać w dojrzały sposób. Mądre

wychowanie to wprowadzanie dzieci i młodzieży w dojrzałe więzi, chronione dojrzałą hierarchią wartości, opartą na dobru, prawdzie i pięknie. Warunkiem takiego wychowania jest przyprowadzanie dzieci i młodzieży do Boga, który jest najlepszym wychowawcą człowieka.”

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w Czwartą Niedzielę Wielkanocną, zwaną niedzielą dobrego Pasterza, prosimy Boga Ojca, by „prowadził nas do niebieskich radości, aby pokorny lud doszedł do Niego, podążając za zwycięskim Pasterzem”.
2. Dziś po Mszy św. porannej odbędzie się comiesięczne spotkanie Żywego Różańca, a jutro wieczorna modlitwa i spotkanie Krucjaty Wyzwolenia Człowieka oraz wszystkich, którzy pragną wyzwolenia swojego lub bliskich.
3. We wtorek, w rocznicę objawień Maryi dzieciom, będziemy obchodzili wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Fatimskiej. Zapraszam na 18:00 na Mszę św. dziękczynną za ocalenie św. Jana Pawła II w dniu zamachu oraz o nawrócenie zatwardziałych grzeszników, a na 21:00 na Apel Maryjny i Maryjne nabożeństwo różańcowe z procesją ze świecami.
4. W środę przypada święto św. Macieja, Apostoła, a w piątek – święto św. Andrzeja Boboli, prezbitera i męczennika, Patrona Polski.
5. Już za tydzień odbędzie się w naszej parafii pierwsza spowiedź i pierwsza komunie św. dzieci (o 10:30 i 12:00). Pamiętajmy wszyscy w modlitwie i ofiarujmy swoje trudy za rodziny przygotowujące się do pierwszej komunii św.
6. Nabożeństwa majowe odprawiamy w niedzielę o 17:30, w dni powszednie po ostatniej Mszy św., a w soboty po Mszy świętej Maryjnej, którą odprawiamy o 9:00. Zapraszamy wszystkich, którzy kochają Jezusa i Maryję.
7. W najnowszej „Niedzieli” polecam artykuł „Gdy dziecko ma przyjąć Jezusa” oraz „Cichy Triumf Maryi”, w którym nasz Metropolita Częstochowski Wacław Depo podsumowuje peregrynację kopii jasnogórskiego obrazu Matki Bożej po naszej archidiecezji.
8. W „Oblubieńcu” umieściłem pierwsze słowa i pierwszą homilię Ojca Świętego Leona XIV, którą wygłosił jako papież w Kaplicy Sykstyńskiej w piątek, 9 maja.
9. Módlmy się o światło Boże i siłę do służby Bogu i Kościołowi nowego Papieża.
10. Odszedł od nas do Ojca śp. Tadeusz Gazda z ul. Zamkowej, l. 88 i śp. Edward Krysiński z ul. Sienkiewicza, l. 69. Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie.

Pierwsze słowa Leona XIV pozdrowienie, które wygłosił z Logii Błogosławieństw Bazyliki św. Piotra na Watykanie

„Niech pokój będzie z wami wszystkimi,
najdrożsi bracia i siostry. Takie było pierwsze

pozdrowienie Chrystusa zmartwychwstałego, Dobrego Pasterza, który oddał życie za Bożą owczarnię. Ja także chciałbym, by to pozdrowienie pokoju dotarło do naszych serc, dotarło do waszych rodzin, do wszystkich ludzi, gdziekolwiek się znajdują, do wszystkich ludów, do całej ziemi. Pokój wam!

Taki jest pokój Chrystusa zmartwychwstałego. Pokój rozbrojony i pokój rozbrajający, pokorny i wytrwały. Pochodzi od Boga, od Boga, który kocha nas wszystkich, bezwarunkowo.

Rozbrzmiewa jeszcze w naszych uszach ten słaby, ale zawsze odważny głos Papieża Franciszka, który błogosławił Rzym. Papież, który błogosławił Rzym, udzielał swego błogosławieństwa światu, całemu światu, w ów wielkanocny poranek. Pozwólcie, że będę kontynuował to samo błogosławieństwo. Bóg nas miłuje, Bóg kocha nas wszystkich, a zło nie przemoże. Wszyscy jesteśmy w rękę Boga. Dlatego bez lęku, zjednoczeni, ręka w rękę z Bogiem i ze sobą nawzajem idźmy naprzód.

Jesteśmy uczniami Chrystusa. Chrystus idzie przed nami. Świat potrzebuje Jego światła. Ludzkość potrzebuje Go jako pomostu, by mógł do niej dotrzeć Bóg i Jego miłość. Pomóżcie nam również wy, i sobie nawzajem, w budowaniu mostu poprzez dialog, spotkanie, jednocząc się wszyscy, aby być jednym ludem, zawsze w pokoju.

Dzięki niech będą Papieżowi Franciszkowi. Chcę też podziękować wszystkim braciom kardynałom, którzy wybrali mnie, bym był Następcą Piotra i siedł razem z wami jako Kościół zjednoczony, szukając zawsze pokoju, sprawiedliwości. Starając się zawsze pracować jako ludzie wierni Jezusowi Chrystusowi bez lęku, aby głosić Ewangelię, aby być misjonarzami.

Jestem synem św. Augustyna, augustianinem, który powiedział: z wami jestem chrześcijaninem, a dla was biskupem. W tym sensie wszyscy możemy iść razem do tej ojczyzny, którą Bóg nam przygotował.

Szczególne pozdrowienie kieruję do Kościoła w Rzymie. Musimy starać się razem być Kościołem misyjnym, Kościołem, który buduje mosty, dialog; zawsze otwartym, jak ten plac, z otwartymi ramionami dla wszystkich. Wszystkich, którzy potrzebują naszej miłości, naszej obecności, dialogu i miłości.

Jeśli pozwolicie, chciałbym również skierować kilka słów pozdrowień do wszystkich, a w szczególności do mojej ukochanej diecezji Chiclayo w Peru, gdzie wierni towarzyszyli swojemu biskupowi, dzielili się swoją wiarą i tak wiele ofiarowali, aby pozostać wiernym Kościołem Jezusa Chrystusa.

Wam wszystkim, bracia i siostry, z Rzymu, Włoch, z całego świata mówię: chcemy być Kościołem synodalnym, Kościołem, który idzie, który zawsze szuka pokoju, zawsze szuka miłości, zawsze chce być blisko, zwłaszcza tych, którzy cierpią.

Dzisiaj jest dzień Supliki do Matki Bożej Pompejańskiej. Nasza Matka Maryja chce zawsze iść z nami, być blisko, pomagać nam swym wstawiennictwem i swą miłością. Dlatego chciałbym pomodlić się razem z wami.

Módlmy się wspólnie za tę nową misję, za cały Kościół, o pokój na świecie. Prośmy o tę specjalną łaskę Maryję, naszą Matkę.

Pierwsza homilia Ojca Świętego Leona XIV

wyłoszona w Kaplicy Sykstyńskiej, 9 maja 2025 r.

„Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego” (Mt 16, 16). Tymi słowami Piotr, zapytany przez Mistrza, wraz z innymi uczniami, o jego wiarę w Niego, syntetycznie wyraża dziedzictwo, które od dwóch tysięcy lat, Kościół, poprzez sukcesję apostołską, strzeże, pogłębia i przekazuje.

Jezus jest Mesjaszem, Synem Boga żywego, czyli jedynym Zbawicielem i objawiającym oblicze Ojca.

W Nim, Bóg, aby stać się bliskim i dostępnym dla ludzi, objawił się nam w ufnym spojrzeniu dziecka, w żywym umyśle młodzieńca, w dojrzałych rysach mężczyzny (por. Sobór Watykański II, Konstytucja duszpasterska *Gaudium et spes*, 22), aż do ukazania się swym [uczniom] po zmartwychwstaniu w swoim chwalebnym ciele. W ten sposób pokazał nam wzór świętego człowieczeństwa, który wszyscy możemy naśladować, wraz z obietnicą wiecznego przeznaczenia, które przekracza jednak wszelkie nasze ograniczenia i możliwości.

Piotr w swojej odpowiedzi uchwycił obie te kwestie: dar Boży i drogę, którą należy przebyć, aby pozwolić się przemienić, nieodłączne wymiary zbawienia, powierzone Kościołowi, aby głosił je dla dobra rodzaju ludzkiego. Są one powierzone nam, wybranym przez Niego, zanim jeszcze zostaliśmy ukształtowani w łonie matki (por. Jr 1, 5), odrodzeni w wodach chrztu i – ponad naszymi ograniczeniami, bez naszej zasługi – przyprowadzeni tutaj i stąd wysłani, aby Ewangelia była głoszona wszystkim stworzeniom (por. Mk 16, 15).

Bóg, powołując mnie poprzez wasz głos na Następcę Pierwszego z Apostołów, powierza mi ten skarb, abym z Jego pomocą był jego wiernym szafarzem (por. 1 Kor 4, 2) na rzecz całego mistycznego Ciała Kościoła; tak aby Kościół był coraz bardziej miastem położonym na górze (por. Ap 21, 10), arką zbawienia płynącą po falach historii, latarnią morską, która oświecła nocę świata. I to nie tyle dzięki wspaniałości jego struktur lub wielkości jego budowli – takich jak zabytki, w których się znajdujemy – lecz dzięki świętości jego członków, tego „ludu [Bogu] na własność przeznaczonego, aby ogłaszał chwalne dzieła Tego, który ich wezwał z ciemności do przedziwnego swojego światła” (por. 1 P 2, 9).

Jednak, przed rozmową, w której Piotr wyznaje swoją wiarę, jest jeszcze jedno pytanie – pyta Jezus: „Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego?” (Mt 16, 13). Nie jest to pytanie banalne, przeciwnie, dotyczy ono ważnego aspektu naszej posługi: rzeczywistości, w której żyjemy, z jej ograniczeniami i możliwościami, z jej pytaniami i przekonaniami.

„Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego?” (Mt 16, 13). Myśląc o scenie, nad którą się zastanawiamy, możemy znaleźć dwie możliwe odpowiedzi na to pytanie, które wyznaczają odpowiednio dwie różne postawy.

Przed wszystkim jest odpowiedź świata. Mateusz podkreśla, że rozmowa

między Jezusem a Jego uczniami na temat Jego tożsamości odbywa się w przepięknym miasteczku Cezarea Filipowa, bogatym w luksusowe pałace, położonym w uroczej scenerii naturalnej, u podnóża góry Hermon, ale będącym także siedzibą okrutnych kręgów władzy oraz teatrem zdrad i niewierności. Obraz ten mówi nam o świecie, który uważa Jezusa za osobę całkowicie pozbawioną znaczenia, co najwyżej za ciekawą postać, która może wzbudzać zdziwienie swoim niezwykle sposobem mówienia i postępowania. I tak, kiedy Jego obecność stanie się uciążliwa dla wymagań uczciwości i moralności, które On stawia, ten „świat” nie zawaha się odrzucić Go i wyeliminować.

Jest też inna możliwa odpowiedź na pytanie Jezusa: ta, zwykłych ludzi. Dla nich, Nazarejczyk nie jest jakimś „szarlatanem”: jest człowiekiem prawym, człowiekiem, który ma odwagę, który przemawia dobrze i mówi właściwe rzeczy, tak jak inni wielcy prorocy historii Izraela. Dlatego idą za Nim, przynajmniej dopóki mogą to robić bez większego ryzyka i niedogodności. Jednak uważają Go jedynie za człowieka i dlatego w chwili niebezpieczeństwa, podczas Męki, oni również Go opuszczają i odchodzą, rozczarowani.

Uderzająca jest aktualność tych dwóch postaw. Ucieleśniają one bowiem idee, które moglibyśmy łatwo odnaleźć na ustach wielu mężczyzn i kobiet naszych czasów – być może wyrażone innym językiem, ale identyczne w swej istocie.

Również dzisiaj nie brakuje kontekstów, w których wiara chrześcijańska jest uważana za coś absurdu, przeznaczonego dla osób słabych i mało inteligentnych; kontekstów, w których przedkłada się nad nią inne zabezpieczenia, takie jak technologia, pieniądze, sukces, władza, przyjemności.

Są to środowiska, w których nie jest łatwo świadczyć i głosić Ewangelię, a człowiek wierzący jest wyśmiewany, prześladowany, pogardzany lub co najwyżej tolerowany i traktowany z litością. A jednak właśnie dlatego są to miejsca, w których misja jest pilna, ponieważ brak wiary często pociąga za sobą dramaty, takie jak utrata sensu życia, zapomnienie o miłosierdziu, naruszanie godności osoby ludzkiej w jej najbardziej dramatycznych formach, kryzys rodziny i wiele innych ran, przez które cierpi nasze społeczeństwo, i to nie mało.

Również dzisiaj nie brakuje kontekstów, w których Jezus, choć ceniony jako człowiek, jest sprowadzany jedynie do roli charyzmatycznego lidera lub superczłowieka, i to nie tylko wśród niewierzących, ale także wśród wielu ochrzczonych, którzy w ten sposób kończą żyjąc – na tym poziomie – w faktycznym ateizmie.

To jest świat, który został nam powierzony, w którym, jak wielokrotnie nauczał nas Papież Franciszek, jesteśmy wezwani do świadczenia radosnej wiary w Jezusa Zbawiciela. Dlatego też, także dla nas niezbędne jest powtarzanie: „Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego” (Mt 16, 16).

Niezbędne jest, abyśmy to czynili przede wszystkim w naszej osobistej relacji z Nim, w wysiłku codziennej drogi nawrócenia. Ale następnie, także jako Kościół, wspólnie przeżywając naszą przynależność do Pana i niosąc wszystkim Dobrą Nowinę (por. Sobór Watykański II, Konstytucja dogmatyczna *Lumen gentium*, 1).

Mówię to przede wszystkim do siebie, jako Następcy Piotra, kiedy rozpoczynam

moją misję Biskupa Kościoła, który jest w Rzymie, powołanego do przewodzenia w miłości Kościołowi powszechnemu, zgodnie ze słynnym stwierdzeniem św. Ignacego z Antiochii (por. List do Rzymian, Prolog). Wysłany w kajdanach do tego miasta, miejsca swojej zbliżającej się ofiary, pisał on do chrześcijan, którzy się tam znajdowali: „Wtedy będę naprawdę uczniem Jezusa Chrystusa, kiedy nawet ciała mego świat widzieć nie będzie” (List do Rzymian, IV, 1). Odnosił się do tego, że zostanie pożarty przez dzikie zwierzęta w cyrku – i tak się stało – ale jego słowa odnoszą się, w szerszym sensie, do nieodzownego zobowiązania każdego, kto pełni w Kościele posługę władzy: zniknąć, aby pozostał Chrystus, stać się małym, aby On był poznany i uwielbiony (por. J 3, 30), poświęcić się do końca, aby nikomu nie zabrakło możliwości poznania Go i kochania.

Niech Bóg obdarza mnie tą łaską dzisiaj i zawsze, z pomocą najczulszego wstawiennictwa Maryi, Matki Kościoła.

Papież Leon XIV

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 11.05 – Czwarta Niedziela Wielkanocy

7:10 Różaniec św.

7:45 Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny

8:00 † Małgorzatę i Jerzego Czapników

11:00 Za parafian

17:30 Nabożeństwo majowe

18:00 † Stanisława (30 r.) i Mariannę Pilarzów, Antoninę i Jana Ogłazów
oraz Zbigniewa Sabata

Poniedziałek 12.05

18:00 † Annę Pawłowską (4 r.)

Nabożeństwo majowe

Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 19:00)

**19:00 Modlitwa prowadzona przez Krucjatę Wyzwolenia Człowieka
przy ołtarzu św. Jana Pawła II**

Wtorek 13.05 – Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Fatimskiej

18:00 Msza św. dziękczynna za ocalenie św. Jana Pawła II

w dniu zamachu oraz o nawrócenie zatwardziałych grzeszników

Nabożeństwo majowe

21:00 Apel Maryjny

Nabożeństwo różańcowe z procesją ze świecami

Środa 14.05 – Święto św. Macieja, Apostoła

17:15 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy

17:45 Godzinki ku czci św. Józefa

18:00 Nowenna do św. Józefa i Msza św.

1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitwowej

2.) O światło Boże i siły dla nowego papieża, Ojca Świętego Leona XIV

3.) O owoce Jubileuszu wcielenia Syna Bożego 2025 r. w naszej parafii

- 4.) O powrót do zdrowia i siłę ducha do chorowania dla Marii, Wiesi, Agaty, Ewy, Justyny, Krystyny, Stefana, Józefa, Andrzeja, Justyny, Urszuli, Krystyny, Sylwii, Anny, Edwarda, Pauliny, Doroty, Beaty, Katarzyny i Edyty
- 5.) O cud uzdrowienia, łaskę przebaczenia i żywą wiarę w rodzinie
- 6.) O uzdrowienie brata
- 7.) † Józefę (21 r.) i Antoniego Kweców, Bronisławę (41 r.), Władysława, Ignacego, Marcjanę, Romana i Teresę Soluchów
- 8.) † Lucjana (53 r.), Janinę i Eufrozinę Soluchów
- 9.) † Artura Skowrona (9 r.), Helenę, Stanisława, Józefa i Krzysztofa Kozaków
- 10.) † Wandę Meclik z rodzicami
- 11.) † Helenę Toll
- 12.) † Martę (24 r.) i Jana Sosnowskich, Zofię i Czesława Gruszków, Czesława i Bolesława Skowronów, Edmunda Janika i Zbigniewa Matułkę
- 13.) † Józefa Glina od Zakładu Pogrzebowego Cieśla
- 14.) † Ryszarda Bujaka od wnuka Kamila z rodziną
- 15.) † Marię Jelonek od Jadzi Lamik z rodziną
- 16.) † Jana Pacha od rodziny Tatarowiczów
- 17.) † Bolesława Gębusia od swatów Barbary i Władysława Bugajów
- 18.) † Aleksandra Przygodę od Krystyny i Roberta Soluchów z dziećmi
- 19.) † Stanisława Solucha od wnuczki Martyny z rodziną i wnuka Oskara
- 20.) † Jerzego Solucha od siostry Krystyny z rodziną
- 21.) † Bogumiłę Bujak od siostry Ewy
- 22.) † Annę Gorzelak od kuzynek
- 23.) † Tadeusza Gazdę od rodziny Piestraków

Nabożeństwo majowe

Czwartek 15.05

18:00 † Mariusza Kopkę, Zofię, Alojzego i Jana Kałów, Marię Cekierę oraz Kazimierę Kopkę

Nabożeństwo majowe

Piątek 16.05 – Święto św. Andrzeja Boboli, prezbitera i męczennika, Patrona Polski

18:00 O Boże błogosławieństwo oraz opiekę Matki Bożej i św. Józefa dla Zofii Chrzanowskiej z okazji imienin

Nabożeństwo majowe

Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21.30)

20:00 Adoracja prowadzona przez nauczycieli i młodzież (do 21:00)

Sobota 17.05

8:45 Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny

9:00 O Boże błogosławieństwo, zdrowie duszy i ciała oraz światło i siły do ukończenia pracy naukowej dla Julii Paturej z okazji imienin

Nabożeństwo majowe

18:00 † Władysława, Marię, Edwarda i Henryka Gębusiów, Jana i Annę Sosnowskich, Piotra, Stanisławę i Antoninę Gazdów oraz Barbarę i Dominika Szmelów

Niedziela 18.05 – Piąta Niedziela Wielkanocy

7:10 Różaniec św.

7:45 Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny

8:00 Za parafian

10:30 O Boże błogosławieństwo i wierność w służbie Panu Jezusowi dla dzieci z kl. IIIC oraz ich rodziców, chrzestnych i krewnych z okazji Pierwszej Komunii św.

12:00 O Boże błogosławieństwo i wierność w służbie Panu Jezusowi dla dzieci z kl. IIIA i IIIB oraz ich rodziców, chrzestnych i krewnych z okazji Pierwszej Komunii św.

17:30 Nabożeństwo majowe

18:00 † Fryderyka Oparacza

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 11:00, 18:00

Msze św. w dni powszednie 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Oratorium św. Józefa dla dzieci i młodzieży od wtorku do czwartku, 15:30–17:00

Adoracja Najświętszego Sakramentu poniedziałek, 18:30 – 19:00; środa, 17:15 – 17:45 i piątek, 18:40 – 21:30

Próby chóru parafialnego poniedziałek, 19:00 – 21:00

Codzienna modlitwa różańcowa w niedzielę o 7:15; w poniedziałek o 17:15; we wtorek o 17:15; w środę o 19:00; we czwartek o 17:15 i sobotę o 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci i lektorzy – soboty o 10:00

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 19:00.

Biblioteka parafialna w środę po wieczornej Mszy św.

Księgarnia parafialna czynna w środy od 19:00 i na życzenie (665530505)

Kancelaria parafialna

Poniedziałek o 17:00, a w inne dni powszednie po umówieniu się – tel. 343170213

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie – tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,
parafawreczyca.pl, tel. **34 3170213**, oblubieniec@parafawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881